

انتقال جنسی ایدز

انتقال ایدز از طریق رابطه جنسی دهانی



رابطه جنسی رایج ترین راه سرایت در جهان است و امکان سرایت از مرد به زن و زن به مرد در رابطه جنسی وجود دارد که البته به عواملی از جمله مرحله ای از بیماری که فرد مبتلا در آن به سر می برد هم بستگی دارد. یعنی با ۱۰ برابر شدن بار ویروس در خون افراد احتمال سرایت حدوداً دو و نیم برابر می شود .

آیا اِچ‌آی‌وی از طریق آمیزش دهانی منتقل می شود؟

بلی، البته خطرش به مراتب کمتر از آمیزش واژینال و یا مقعدی است. آمیزش دهانی را در دو حالت باید توضیح دهیم:

حالت اول: فاعل مرد باشد یعنی مردی آلت جنسی خود را وارد دهان طرف مقابل بکند:

اِچ‌آی‌وی در بسیاری از مایعات بدن وجود دارد از جمله مایع مترشحه از غدد کوپر که مایعی بیرنگ و لزج است و هنگام لذت جنسی در لوله پیشابراه مرد ترشح می شود. (در کتب احکام به آن مَذی می گویند) بدین لحاظ آمیزش دهانی بدون انزال هم می تواند برای فرد مفعول خطرناک باشد. در هر حال کارهای زیر را می توان برای کاهش احتمال سرایت اِچ آ آی وی در این نوع از آمیزش دهانی انجام داد:

۱- استفاده از کاندوم

۲- پرهیز از انزال داخل دهان

۳- پرهیز از خشونت، فشار زیاد و اجبار در آمیزش جنسی

۴- پرهیز از گاز زدن آلت مرد

۵- پرهیز از آمیزش دهانی در کسانی که ارتوز و پروتز دهانی دارند

۶- پرهیز از آمیزش دهانی در مواقع عفونت لثه یا زخم های دهانی یا روی آلت مرد

حالت دوم: کسی با دهان یا زبان خود ناحیه تناسلی یک زن را تحریک کند:

اچ آی وی در مایعات ترشح شده از واژن در زن که نقش نرم کنندگی دارند وجود دارد بنابراین اگر کسی ناحیه تناسلی یک زن مبتلا را لیس بزند یا بمکد در معرض ویروس قرار می گیرد هرچند احتمالش کمتر از حالت قبل است مگر آن که در زمان خونروی ماهانه این کار را بکند. همچنین زنی که این عمل رویش انجام می شود احتمال آن که ویروس از دهان طرف مقابل به او سرایت کند بسیار کم است (مگر خونریزی یا زخمهای واضح در دهان فرد عامل باشد)

علائم و مراحل بیماری

دوره ها و مراحل رشد بیماری ایدز – دوره ای واگیری



دوره ای واگیری یعنی زمانی که فرد آلوده بوده و می تواند عامل بیماری (ویروس) را به فرد سالمی منتقل نماید. دوره ای آلودگی در بیماری ایدز از چند روز پس از ورود ویروس به بدن آغاز و تا پایان عمر فرد ادامه می یابد. در صورتی که فرد آلوده دارای قدرت ایمنی ضعیف باشد مثلاً در اواخر بیماری، در بیماری های بدخیم که به تضعیف سیستم ایمنی منجر می شود و ... احتمال انتقال افزایش می یابد. بروز نشانه های بالینی بیماری نیز در افزایش احتمال آلودگی فرد مؤثر است. سایر بیماری های جنسی مثل سوزاک و

سیفلیس به علت تضعیف قدرت ایمنی فرد و وجود زخم در آلت تناسلی به افزایش خطر انتقال بیماری منجر می شود. بر اساس این دوره‌ها می‌توان ۵ مرحله از بیماری را به شرح زیر معرفی کرد:

مرحله اول: عفونت حاد

در صورتی که تعداد کافی ویروس ایدز وارد بدن فردی شود، در اغلب موارد بعد از چند هفته علایمی نظیر تب، گلودرد، بزرگ شدن غدد لنفاوی، درد مفاصل و عضلات، سردرد، ضعف و بی‌حالی، بی‌اشتهایی، تهوع و استفراغ، کاهش وزن، اسهال و گاهی دانه‌های جلدی و یا تظاهرات عصبی ظاهر می‌گردد. این علایم اختصاصی نبوده و شباهت کاملی با نشانه‌های بسیاری از بیماری‌های دیگر مثل سرماخوردگی دارد و چون ظرف یک تا دو هفته بطور خود به خود بهبودی حاصل می‌شود؛ کمتر اتفاق می‌افتد که بیماری در این دوره تشخیص داده شود. به علاوه از هنگام ورود ویروس ایدز تا مثبت شدن نتیجه‌ی آزمایشگاهی که نشانگر آلودگی فرد است، حدود ۲ تا ۱۲ هفته و گاهی تا ۱۶ هفته طول می‌کشد. در این فاصله‌ی زمانی، فرد آلوده بوده و ممکن است سایرین را آلوده کند.

مرحله دوم: بدون علامت

پس از بهبودی خود به خودی مرحله‌ی حاد، بیمار وارد مرحله‌ی بدون علامت می‌شود که بر حسب وضعیت سن، بیماری‌های همراه، ایمنی قبلی، تغذیه و نوع ویروس آلوده کننده از ۱۰ تا ۱۵ سال طول می‌کشد. در این مدت شخص آلوده هیچ گونه علامتی از بیماری را بروز نمی‌دهد و به ظاهر سالم است، ولی برای دیگران آلوده کننده می‌باشد. این مرحله در کودکان کوتاه‌تر است. در این دوره، آزمایش خون مثبت است. کنترل انتشار ویروس در این مرحله مشکل می‌باشد.

مرحله سوم: بزرگی منتشر و پایدار غدد لنفاوی

در این مرحله غدد لنفاوی به صورت بزرگ شده و به شکل قرینه و بدون درد در بیش از دو نقطه‌ی بدن به جز ناحیه‌ی کشاله‌ی ران ظاهر می‌شوند و حداقل ۳ ماه باقی می‌مانند.

مرحله چهارم: مرحله‌ی قبل از ایدز و حالات وابسته به ایدز

قبل از بروز علایم نهایی ایدز در بیمار، عوارضی ظاهر می‌شود که به آن علایم مربوط به ایدز می‌گویند این علایم عبارتند از:

- کاهش وزن بیشتر از ۱۰ درصد وزن سابق.
- اسهال به مدت بیشتر از یک ماه.
- تب به مدت بیشتر از یک ماه.
- عرق شبانه.

- خستگی، بی حالی و ضعف

این علائم را مقدمه‌ی استقرار کامل ایدز^۱ که پایان طیف بیماری می باشد به حساب می آورند. در برخی موارد، بی قراری، بی اشتها، دل درد، سردرد وجود دارد و تغییرات عصبی منجر به از دست دادن حافظه و آسیب اعصاب محیطی می شود. این علائم به طور معمول متناوب است ولی کاهش وزن در اکثر بیماران وجود دارد و پیشرونده هم می باشد. بسیاری از بیماران در این مرحله دچار ضایعات پوستی، مخاطی و ضایعات دایم و یا عود کننده‌ی ناحیه‌ی دهانی و یا ناحیه‌ی تناسلی به علت ویروس‌های مختلف می شوند .

مرحله‌ی پنجم: ایدز

ایدز به مرحله‌ی نهایی آلودگی^۲ اچ آی وی گفته می شود. در این مرحله، به علت کاهش شدید قدرت دفاعی بدن، شخص مستعد ابتلا به بسیاری از عفونت‌ها و سرطان‌ها می شود که علائم بسیار متنوعی دارند و در نهایت بیمار را از پای در می آورند.